בסוד שיח

"את הבית הזה איש לא יוכל להרוס"

בשבוע הקודם, ביום שלישי, כ"ו ניסן, יחול יום השואה והשנה הוא נשקף לראונדלב, ללא מעט שואות פרטיות, שהחרד המיט עלינו בשנה האחרונה. אין, כמובן, להשוות בין האירועים, בין הזכולות, בין סוג האויבים, אם כי לא הייתי מוסס לכתוב, כי נצחון ערבי עלינו ח"ו, היה מסתיים בשחיטה רבתי של יהודים, שרוצמתה ראינו כבר בחברון, בכרמא ובמקומות אחרים. את הקשת "המאוחדת" כראי תמיד לזכור. גם אלה שאחדים ברזשים על האשכלוטיה הפרטית לשתיניהם. על שאינה זוכה לכבוד הראוי במחסמים.

כראי שכל אנשי השמאל הבאים לכאן מהעולם המערבי בכספי מועצת מרינות אירופה, כדי לעודד את פירוק בכספי מועצת מרינות אירופה, כדי לעודד את פירוק רוצה שכל זה"כבכבים, פיזורו לבית"חולים "איכילוב" בתל־אביב כדי לראות כיצד רופאים ישראלים מניחים להר שקשת־שלומם ופשים כל שביכולתם לרפא פלשתינאים שלקי במחלה קשה או את הפרצים ממרינות־ערב הבאים להר תאושפו כאן, בירושלים את רמת המוסר הגבוהה של היהודי הר שראלי הממוצע. ובימים ואלה ממש רופאים ישראלים יוצאים לשטחים בתעבורות, כדי לטייע לחולים שפרשה המקומית מתקשה לטפל בהם. חזיונה הממש להראות, שוד שקט הנפשי שיש למעיינם השרבי, הפלשתינאי, כאשר הוא נתון בידי רופא יהודי ישראלי - אין לישראלים כאשר מי מהצות הרשאי, רופא, את או אחות הוא מבני המיעוטים הנוטלמים. יידיד קרוב שלי שהתגורר בקברה, מצא את מותו מזריקה זדונית שהוזרק לו רופא ערבי, "שהודרו להיטלם מביה החולים בני ישיב אותו. אני לא מרבר על רשלנות, אלא על רצח ממש על רקע לאומני בתוככי בית החולים עלידי איש צוות שרבי. זמי מאתנו המתארה בבתי המלון אינו מרגיש במיסר נחות כאשר הפולן, כדוגמן, הן בוודר האוכל הזן בסמכות, הוא ערבי.

האירוני קצת בעשא זה ובחזור ליום השואה והגבורה. רציתי לאמוך כיצד חשים בימים אלה כל אותם ניצו־ לי שואה הנמים עמנו ובפיהלי לקבלם בר־און ל'שעבר מבכר רי 'אל־על') יהודי מסורתי, שהשואה לא הצליחה למוסס את האופטימיות שלו את החיוניות הרבה שלו.

בר־און יליד הונגריה, והא מ'תאושי מגללה', שעלה לר־ שראל ערב יום הכיפורים שנת 1947, לאחר שעשה שנה בק־ מריטין. כל מלחמות ישראל נפרשו על גבו והוא חזה כמו כולנו את הימים הקשים של הסרוד המכה בפתוח בתינו.

אומר בר־און:

"באותם ימים כל מי שחשב על רעיון של מדינה משלנו או אבא משלנו ראה את עצמו כיצור מכוכבילכת אחר. הר תקרמות שלנו ב'מערד' היא פשוט מדהימה אנשים לא שמים אליה לב. אין אנחנו אומרים ב'אנשים ומירות'. "קשר תפילין הראה לעניו תמונה ה' לנגר עיניו". "קשר תפילין מונה על המוחך ורק את זה הראה לעניו, למשה רבינו. לאר מור את העבר. ומבט מקוף לעבר נותן את המיטר הנכון להר וה.

"שיהיה ברור את הבניין הזה לא יוכל איש לפרוס וגם לא למכן. נשלם את המחיר, יהיה כוברו בכל שיהיה - והמהגדיה בשואה נוגעת במשפחה היא אימהה ארץ מופית ארץ לה מחיר - אבל חובה על אדם כמוני לראות את התמונה במלוא חיוך מה, גם אם בסופו של רבר אני אישית אוהב קרבן למעשי

השרוד. אינני שונה ממרקביץ או מכליפה.

"אין דרך לפגוע בבניין הזה וכ'אי שנפגים את הזמר שאנו אוהרים במוצאי־שבת: "אמר ה' ליעקב אל תיירא עברי יעקב".

"עברי בפרט שראף לאפס. מה שחשוב זה עם־ישראל ואר רץ־ישראל ובזה אף אחד לא יגע. הציבור בכלל לא יעזוב את ביתו כאן ולא יברח מכאן. האמונה בבית הזה, אץ־ישראל, אינה ויקיפה. כרגע זה נראה נורא ואולי המצב יימשך כך עוד זמן מסריים. אבל, אחרי הכל המצב יתייצב. יבואו ממצב בים קשים יותר. ובאה גם מזה. תזכו: "אמר ה' ליעקב אל תיירא עברי יעקב".

עד כאן רבריו.

לפני מספר ימים נכנס אל הצריף הרה"ג רבי חיים קניר־ בסוך שליט"א אחד ממקודביו. הוא סיפר לו על תחושותיו והקשות נוכח המצב ועל דאגתו לבני משפחתו. הוא שאל את רב "אם לא כראי שאעשה השתלות לצאת לתקשרות־מה מהארץ יותר עם בני ביתי?"

תשובת הגר"ח קנייבסקי היתה נחרצת: "בשום פנים ואר מן לא". יהי עם זאת ותסיף, כי היום כל הרופאים הן במחשה סכנה ועריף שלא להסתובב אימה שלא הכרוני.

בר־און יצוק מחשבו בלתי שביר ועם אמונה עמוקה בנצח ישראל. כאשר שומעים אותו, ניצול מ'תאושי מגללה' את המשפחות בנצרים עולה מפלס מצב הרוח, מהמנהיגות, אלה הקרויים מנהיגים, בכל הצרים לא שומעים כלום. שום מלת עירוד. אולי נאמר משהו בוערי־יהודים אולם את הציבור הקל אינו מגיע.

כשחזרו מתיישבי נצרים מהלוויות של הקרושים ויצר האדולינסקי השלימו את ההכנות לשבת חזרו לשיבה. לאוירה מצב בלתי נתפס. סוביה ויצר ה'יר יושב בבית הכ נסת ולומר את הרף קדוש בפסכת בבא בתרא וסכריאי על שתיינאר, חיית פרא כרשות ארם, בא מאחריו ונתיע בו את הלוב לעומו. הצרי' זה בפוכחו אדולינסקי ה'יר הקרים להיות בין העשרה הראשונים. "יהיה שבת מרוממת", מספר לנו יעקב שפרענבר. "תפילות כסדרן ושיחת הרב ציון סודיל שליט"א, כל המשפחות שהוו מוציך לישוב לרגל הגג חזרו־ כרי להיות יחר עם המתיישבים שנשארו במקום. הרב שוחה עם הנערה, שוחה עם המתיישבים, ובליל־שבת היה "ערגב שבת". היו גם נסים ממש. שני הרימונים שהופלשתינאי זרק אחר ליד בית הכנסת האחר לעבר החיילים - לא התפוצצו.

בחסרי ה' הוא שכח לשתות את הציברה.

יש לנו כאן כ־70 הנפש תמסת לעננויות. שרי אורגניה, בעיקר ליציבא ובגלל המצב לא היו יריים לעבודה. ביום ראי שון באו עשרות מתגרבים מכל מיני פסקומות לעזור לנו בע בודה. בקרוב נתחך כאן בית כנסת מפואר, תרומתו של הנרבן אריוין מונטקריף.

הימים הקשים עוד לפנינו אומרים לי המקבלים בירוש לים, בתל־אביב ובבאר־שבע, אתם מקבלים שבשר את שאירע בפסח וסרבתי להאמין לזה. ירושלים ובה המתקות. ובה תפילות. מירת הריין מתחה. "אם ה' לא ישמור עיר שוא שקר שומרי" - יהיה מספר הפלוגות והחטיבות אשר יהיה. וקשעות הקשות כראי שנזכור את "אמר ה' ליעקב אל תיירא עברי יעקב", כי מובטחנו שלא תקום עוד פעמיים.

"מזל טוב, מזל טוב, מזל טוב"

לשראל יום הולרת הבאה של הרבי מלובביץ' ר"ע, צא "כפר חבר" בגי ליח הגיבי עשיר בתוכן חסירי הבסשרים פלאיים על הרבי. אחר מהם הוא סי מרבי של ר' אזריאן ריים. כאן אנו מביאים את חלקו השני של הפשוה. מרתק.

כאשר ישבתי בחרבי של ר"ח ולצר בב"ח רמב"ם בחיפה, התעוררו לי מספר הרשלנות של הרופאים, בפעמה נתפסה המלקחיים בפתוי הרופס של התינוק הראשון שלנו, שזה קרה בבן לעולם, והתשעיה היא שלתינוק נגרם נזק מתני בלתי הפיך. ביקשתי מר"ח ולצר להגריר עבורי את הפינה הרפואי של הב עיה. הוא שאלני לאיזה בחרך השכתי - מספר ר' אזריאן ריים - כי אני חפץ להביא את הענין בפני הרבי מלובביץ'. "מניסיוני", הוא הגיב, "זיך הרבי מלובביץ' אכן יכול לעזור לך". ביקשתי לשלפן למזכירות הרבי ממשרדי הוא מילא את בקשתי. לאחר ארבעה ימים זכיתי לקבל תשובה. הרבי הורה לי לברוק את התפילין.

נסעתי תיכף ומיר למושב הענר, לורבי זכריה נרוסי, מספר סת"ם. לאחר בריקה נתברר שמספר תיבות בתפילי היו חסרות, כך שהיה כתוב בהם "ירה הוא כל בבוד מספר יחה". היה ברור לי כי קיבלתי מסר שאין לנו בל סיכוי רוג ה' כל בבוד מספר יחה". היה ברור לי כי קיבלתי מסר שאין לנו בל סיכוי להניח את הילד (ירוחיו... בבורי"). פיפרתי לר"ח ולצר על תשובת הרבי ועל ממצאי הבריקה. עובתי עם אשתי את בית הפואה ביום חמישי בערב. למחר צאי שבת קיבלנו מברק שבנו שבק חיים לכל חי.

בינתיים חלפו מספר שנים ולא נפקדנו בבן נוסף. התלבטתי לנסוע לרבי ולבקש ברכה.

נכנסתי ליחירות פניתי תבף אל הרבי בקול נרגש: "אדוי האמן שאירע לנו אנחנו רוצים "ילר" - הרבי חייך אלי חיוך רחב כזה של אב רחמן. שלף חילר מהמגירה ונתנו בירי ובירבני בקול: "בשורות טובות בקרוב ממש". הרי בות "בקרוב ממש" יצאו מפיו הק בהרגשה מיוחרת. הרבי הוסיף עוד לאמוך על ברכות והשתיו כיצר הרבי משתתף בכאבי ומשתרל למצוחנו לשרות שלא יראינו למה בריוק ירמזון רבריו.

חזרתי ארצה שמח ושוב לב, בטה בברכת והבטחת הרבי וכעבור שבועות אחרים נתבשרנו כי רעייתי בהריון. קילוחי אז מוסג על המשפעות של "ב קרוב ממש" של הרבי. הפעם, בשונה מן ההיריון הקודם, שלווה בהרבה אופר ריות והרגשות, ההיריון הזה החל ובמשך בשורים וחשפות וביטויה מתחה. חשבו מצוקה והחלטנו לבוות על כך לרבי.

לאחר מספר ימים קיבלנו מכתב מעגה מוהבי בו הוא מברכנו שההיריון הלירה יהיו כשורה ובנקל בשעה מובה ומוצלחת. ובמסקך לחתימתו חק, הר סיף הרבי בכתב יר הק: "מזל טוב מזל טוב מזל טוב". התאמצנו במיוחר לברוך מהי המשמעות של ברכת "מזל טוב" המשולשת, אך לא הצלחנו להבין את פשרה. פנינו לרבנים, שאלנו מכרים שכא גם אצלם התרחש רבר רומה. אך כולם הסכימו שזוהי נטמה יהירית שאין להם לובריה לי הסבר. מכל מקום שאלנו עיריך רב מן המכתב, שכן היה ברור שרבני מלוזה את ההיריון והזאב שוכלל אכן יהיה כשורה ובנקל.

מספר שבועות לאחר מכן ערכנו ביקור שיגרתי אצל הרופא הוא לקח אר תנו לעריך בריקת אולטרה סאנוב. הבענו עם פרסם ההנאה לר"ח פו ברקש מבית הרפואה "רוטשילר" כזושה שעיך את הבריקה. לפתע אני ראה בירבר נבנסים אל חר"ר בזה אחר זה עוד ועוד רופאים. היה ניכר כי הם רנים בלהט אחרות מה שהם ראים, אך לא היה לי מושג אחרות מה. בינתיים נכנ סו מספר רופאים נוספים וסך הרופאים עשתו בוערב כבר הגיע לעשרה ויותר. למעלה משעה ארך היריון שלהם, כאשר כל הזמן אני חשבו לעצמי את מכ תבו ובקשו של הרבי. לאחר מכן הזמין אותי ר"ח אל חרר ובקש ממני לשבת ולהתליק סיגריה. היה נראה כאילו אני שוב עומר להזעיק לאויר ביר רת איום. אך תיכף הבעשתי ואמרתי לר"ח שנבל לו על הסירוה משום שיש לי מכתב ברורה מהרבי שנבל יהיה כמוך תבל על ההמתרות המיוחרות. הר"ר מא חייך ואמר: "אני חבריי התלבטנו זמן רב, אם מצוה לכם שלישייה או רבי עיה. בשלב זה של ההיריון עריין אינכו ממוגלים להבריע ברבר". והא הוסיף להסבירני שמתרגשות הרופאים נובעת מן השיבורה שכיח הרופאה שלהם (ירוטשילר") לא תינוקי עד היום בלירת שלישיה.

לאחר מחשבה קצרה אמרתי לרופא כי בעצם אין כל ספק שאנו מצפים לשלישיה. לשאלת הרופא הנרום על מסך מה אני אומר ואת, השבתי שאכן לא מימתי כל תואר במערי הרפואה, אך הרבי מלובביץ' ללא עזרה של אר לשרה מאנוב' כבר ראה מבוי יוכך הרפואה שמרובר בשלישיה רעל כן אוזל לנו, באורה יבא רופן ברכת "מזל טוב" שלוש פעמים.

לאחר בריקה מעריכה כשיטה שבועות לאחר מכן, התבטא ר"ח פו בערגה: "הרבי אכן צורק".

הלאה לשום שוב לרבי ולבקש את ברכתו הק שהכל ייגמר בשעה טר בה. שוב קיבל אותי הרבי בחום ובמאור פנים המעיק לי שלושה רולרים עבור כל אחר מן הנולרים, ובירך "שיהיה בשעה טובה ומוצלחת". כאשר הת סרב מעל הלירה והיה ברור כי הלירה הירמה להתבצע באופעות ניתנת קר סרי, העלתני על המכב את המערים השונים האפשריים לבצוע הניתוח ובקשתי מהרבי שיבחר את אחר מהם. הרבי נענה גם לבקשתנו זו ובקר בתאריך שבו עלינו לבצע את הניתוח בבית בניו־יורק לבית הרפואה בחיפה הניתוח היה קו הסלמון. בין מזכירות הרבי בניו־יורק לבית הרפואה בחיפה התבצע בהצלחה. הרופאים שוטפים בזמן אמת. תקו נותק רק לאחר שהוד פתות, והרבי קיבל עירכונים שוטפים בזמן אמת. הקו נותק רק לאחר שהוד ענו על לירתם בשעה טובה של בנגו ושתי בנותינו לאחרך ימים ושנים סר בות ומצבה הטוב של ונותי.

עורכת המוסף: נעמי גולן